

négy puros törzs: bimbó, hervadt, kék kinyílt, egy szél mindenben.

gyenge nyári szél, hajladozó liliom leckerítésnél.

milyva biborán megpihenő fény sugár, létra a falnál.

kék egék előtt villámlo fecsketöpte, höpelyhek csöndje.

ötreg szilvafa, zöld gyümölcs roskadásig, kövein moha.

diofalevel, átfenyli az alkonyat, csobogó patak.

körislomb csúcsán kiálló ág dölöngél, „... kék nyestli szél...”

két vadlúd repül jól fönnen napnyugalnak, arra világos.

sötét házaron, halvány színekben feltűnt mennyel lámpás, nárcisszárgás, vörös alászálló holdsarló.

itt el, mit hittel.
 kit vittel, adtal - vettel,
 mit hittel? addal - vettel,
 ettel - ittal hat.
 ötöm és banatók között
 mégis csak fóliásmertel. végül mégis csak fölérődöttel.

Károly
Belső
Szél

Dukay Barnabás